

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 2995/05
14.06.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Vladimira Tamaša, predsednika veća, Sofije Vagner - Ličenoski, Ljubice Milutinović, Ljiljane Ivković-Jovanović i Spomenke Zarić, članova veća, u parnici tužioca JP Direkcija za uređenje i izgradnju Opštine AA, koju zastupa zakonski zastupnik Opštinski javni pravobranilac u BB protiv tuženog Preduzeća za inženjering, marketing i usluge "VV", radi ispunjenja ugovora, odlučujući o reviziji tužioca, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Užicu Gž. 1082/05 od 13.07.2005. godine, u sednici veća održanoj 14.06.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca, izjavljena protiv presude Okružnog suda u Užicu Gž. 1082/05 od 13.07.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Užicu Gž. 1082/05 od 13.07.2005. godine odbijena je žalba tužioca, izjavljena protiv presude Opštinskog suda u Čajetini P. 278/04 od 25.02.2004. godine, ispravljena rešenjem Opštinskog suda u Čajetini P. 278/04 od 08.06.2005. godine u odbijajućem delu izreke pod I, kojim je odbijen tužbeni zahtev da tužilac tuženom preko iznosa od 342.149,59 dinara sa zakonskom zateznom kamatom od 15.10.2004. godine do isplate isplati još i iznos od 931.535,36 dinara sa zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe do isplate, a stavom II obavezan je tuženi da tužiocu naknadi parnične troškove u iznosu od 53.561,00 dinara.

Protiv presude Okružnog suda u Užicu tužilac je blagovremeno izjavio reviziju zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 386. Zakona o parničnom postupku ("Službeni list SFRJ" broj 4/77) u vezi sa članom 491. stav 1. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS", br. 125 od 22.11.2004. godine), Vrhovni sud je našao da revizija tužioca nije osnovana.

Nema bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 354. stav 2. tačka 11. Zakona o parničnom postupku na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti.

Neosnovani su revizijski navodi o pogrešnoj primeni materijalnog prava.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju tuženi je na osnovu ugovora od 19.10.2000. godine, aneksa ovog ugovora od 17.04.2001. godine, ugovora od 06.03.2001. godine i 08.03.2001. godine preuzeo obavezu da isplati tužiocu naknadu za komunalno opremanje građevinskog zemljišta radi izgradnje određenog broja apartmana na GG, za ukupnu ugovorenu cenu od 7.700.000,00 dinara u 5 rata, s tim što je tužilac imao pravo da uskladi visinu svake dospele rate sa rastom cena na malo, o čemu je bio dužan da tuženom dostavi obaveštenje u roku od 3 dana od dana dospelosti svake pojedinačne rate. Tuženi se obavezao da će platiti zakonsku zateznu kamatu ukoliko zakasni sa isplatom ugovorenih rata. Dinamika isplate je ugovorena tako što je prva rata duga u iznosu od 2.000.000,00 dinara dospela osmog dana nakon zaključenja ugovora od 08.03.2001. godine, a ostale od 1.400.000,00 dinara dospevaju 15.04.2001. godine, 15.05.2001. godine, 15.06.2001. godine i 15.07.2001. godine. Tuženi je u celosti izmirio navedeni iznos, ali sa zakašnjenjem tako da je ostao dužan zakonsku zateznu kamatu obračunatu pojedinačno na svaku ratu u napred navedenim iznosima od dana dospeća do isplate rate u iznosu od 1.328.453,56 dinara. Tuženi je isplatio tužiocu 12.06.2003. godine iznos od 686.304,00 dinara i 300.000,00 dinara dana 02.04.2004. godine, a preko ugovorenog isplaćenog iznosa glavnog duga, tako da dospeli dug po osnovu neisplaćene, a dospele zakonske zatezne kamate iznos 342.149,56 dinara.

Na osnovu ovako utvrđenog činjeničnog stanja pravilno je primenjeno materijalno pravo iz člana 277. i člana 279. Zakona o obligacionim odnosima, kada je obavezan tuženi da tužiocu isplati zakonsku zateznu kamatu zbog zakašnjenja sa isplatom ugovorenih rata glavnog duga od momenta dospelosti svake rate do isplate, a u ukupnom iznosu od 342.149,59 dinara, što predstavlja iznos dospele, a neisplaćene kamate.

Pravilan je zaključak nižestepeni sudova da je preko ovog iznosa a do traženog iznosa od 1.273.684,92 dinara tužbeni zahtev neosnovan, a iz razloga što je odredba ugovora stranaka kojom je određeno uvećanje iznosa rata duga za rast cena na malo u vreme plaćanja, pored ugovorene zakonske zatezne kamate zbog zadocnjenja sa isplatom istih koji u sebi već sadrži rast cena na malo ništava u smislu člana 279. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima. Stoga je pravilan zaključak nižestepeni sudova da tužiocu pripada zakonska zatezna kamata, čiju su visinu nižestepeni sudovi pravilno utvrdili, pa su neosnovani revizijski navodi da tužilac u smislu člana 279. Zakona o parničnom postupku ima pravo na isplatu dospele zakonske zatezne zbog zadocnjenja sa isplatom rata

glavnog duga obračunatu na iznose rata i uvećanu za rast cena na malo.

Iz iznetih razloga, Vrhovni sud Srbije je na osnovu člana 405. stav 1. Zakona o parničnom postupku odlučio kao u izreci.

Predsednik veća - sudija

Vladimir Tamaš, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice,

Mirjana Vojvodić

st